

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające ⁽¹⁾**Samochody ciężarowe (Scania)****(Sprawa AT.39824)**

(2020/C 216/06)

1. Niniejsza sprawa dotyczy naruszenia art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym polegającego na koordynowaniu cen i podwyżek cen brutto średnich i dużych samochodów ciężarowych, jak również [...] harmonogramu i przenoszenia kosztów wprowadzania technologii dla średnich i dużych samochodów ciężarowych, zgodnych ze zaktualizowanymi standardami emisji.
2. Niniejsza sprawa jest hybrydową sprawą kartelową. Komisja przyjęła już, w dniu 19 lipca 2016 r., decyzję skierowaną do pięciu przedsiębiorstw, które wybrały drogę postępowania ugodowego („decyzja”) ⁽²⁾. Niniejszy projekt decyzji skierowany jest do przedsiębiorstw Scania AB, Scania CV AB oraz Scania Deutschland GmbH (łącznie zwanych „Scania”), które – mimo udziału w postępowaniu ugodowym – nie przedstawiły ostatecznie propozycji ugodowych.
3. Komisja przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, które zostało doręczone przedsiębiorstwu Scania w listopadzie 2014 r. W kolejnych miesiącach przedsiębiorstwo Scania uzyskało dostęp do akt sprawy. W niniejszej sprawie nie otrzymałem od tego podmiotu wniosków ani skarg dotyczących dostępu.
4. W dniu 26 lipca 2016 r., wkrótce po przyjęciu decyzji w sprawie ugody, przedsiębiorstwo Scania złożyło wniosek do Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji (zwanej dalej „DG ds. Konkurencji”) o przedstawienie wykazu dokumentów, które zostały złożone do akt od chwili przyznania pierwotnego dostępu w celu zidentyfikowania potencjalnie uniewinniających dowodów. Po otrzymaniu wykazu dokumentów, złożonych do akt od 20 listopada 2014 r. do 10 sierpnia 2016 r., przedsiębiorstwo Scania zażądało dostępu do szeregu dokumentów wyszczególnionych w tym wykazie. DG ds. Konkurencji przyznała dostęp (w pomieszczeniach Komisji) do niektórych dokumentów, mianowicie dokumentów zawierających informacje proceduralne dotyczące postępowania ugodowego i dokumentów dotyczących złagodzenia kar, ale odmówiła dostępu do korespondencji z osobami trzecimi i odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń złożonych przez dwie strony, do których była skierowana decyzja o ugodzie. Po otrzymaniu wspomnianej odmowy przedsiębiorstwo Scania zwróciło się w tej sprawie do mnie. Po zbadaniu dokumentów odrzuciłem wniosek przedsiębiorstwa Scania o dostęp do korespondencji z osobami trzecimi (przede wszystkim do wniosków o publiczny dostęp do dokumentów na podstawie rozporządzenia 1049/2001 ⁽³⁾ od potencjalnych powodów występujących o odszkodowanie), ale przyznałem dostęp do czterech fragmentów odpowiedzi innych stron na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, które mogły zostać potencjalnie uznane za dowody uniewinniające w stosunku do przedsiębiorstwa Scania (w tych fragmentach druga strona poprawiła swoje oświadczenia dotyczące złagodzenia kar lub dodała do tych oświadczeń treści bądź też dodała nowe dowody po przesłuchaniu pracownika).
5. W dniu 23 września 2016 r. przedsiębiorstwo Scania odpowiedziało pisemnie na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń i wystąpiło o umożliwienie wypowiedzenia się w formie ustnej. Ustne złożenie wyjaśnień odbyło się w dniu 18 października 2016 r.
6. W dniu 7 kwietnia 2017 r. Komisja wystosowała do przedsiębiorstwa Scania AB pismo przedstawiające okoliczności faktyczne. W dniu 12 maja 2017 r. przedsiębiorstwo Scania AB przedłożyło odpowiedź na ww. pismo. W dniu 23 czerwca 2017 r. Komisja skierowała to samo pismo do przedsiębiorstwa Scania z terminem dziesięciu dni roboczych na przedłożenie dodatkowych komentarzy, oprócz tych, które przedsiębiorstwo Scania AB przedłożyło w dniu 12 maja 2017 r. W dniu 7 lipca 2017 r. przedsiębiorstwo Scania potwierdziło, że komentarze przedstawione przez przedsiębiorstwo Scania AB odzwierciedlają również stanowisko przedsiębiorstw Scania CV AB i Scania Deutschland GmbH.
7. W swojej odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń przedsiębiorstwo Scania stwierdziło, że w następstwie przyjęcia decyzji o ugodzie w dniu 19 lipca 2016 r. Komisja nie może już wydać decyzji stwierdzającej popełnienie naruszenia przez przedsiębiorstwo Scania, nie naruszając przy tym zasady domniemania niewinności i prawa do obrony przysługującego temu przedsiębiorstwu. Nie podzielam tego poglądu. Decyzja o ugodzie nie zawiera ustaleń dotyczących naruszenia odnoszących się do przedsiębiorstwa Scania, przy czym podmiot ten był stanie w pełni wykonać swoje prawo do obrony w drodze przedłożenia pisemnej odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń i pismo przedstawiające okoliczności faktyczne oraz ustnego złożenia wyjaśnień.

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 16 i 17 decyzji 2011/695/UE Przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 275 z 20.10.2011, s. 29).

⁽²⁾ Zob. decyzja Komisji C(2016) 4673 z dnia 19 lipca 2016 r. (streszczenie opublikowane w Dz.U. C 108 z 6.4.2017, s. 6) oraz sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające (Dz.U. C 108 z 6.4.2017, s. 4).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

8. Zgodnie z art. 16 decyzji 2011/695/UE zbadałem, czy projekt decyzji dotyczy jedynie zastrzeżeń, co do których przedsiębiorstwo Scania miało możliwość przedstawienia swojego stanowiska. Stwierdzam, że tak istotnie jest.
9. Ogólnie uważam, że w niniejszej sprawie przestrzegano skutecznego wykonywania praw procesowych przedsiębiorstwa Scania.

Bruksela, dnia 26 września 2017 r.

Wouter WILS
